

opusdei.org

Att öppna vägen i Ryssland

José Francisco Teijeiro är en ung präst från Astorgas stift som först utövade prästämbetet under fyra år i Ponferrada och sedan begav sig till Ryssland för att förkunna evangeliet där. Han tillhör Det heliga korsets prästsällskap som är ett organisation bestående av präster och oskiljaktigt förenad med Opus Dei. Här följer en intervju med honom som publicerats i "Día 7", Astorgas stift egen tidskrift.

2004-01-20

Vad fick dig att bli präst i Ryssland?

Det var olika anledningar. Det som vägde tyngst var nog det som påven kallar "det angelägna i att sprida den Nya Evangeliseringen" i hela Europa där också Östeuropa ingår. När jag tänkte på det angelägna i denna uppgift och på att kanske Herren ville att jag skulle vara här, var det det som fick mig att bestämma mig. Mera konkret, påverkades jag av att en vän till mig som varit präst tidigare i Valladolid under en längre tid också hade tänkt på denna möjlighet. Resultatet blev att vi är här båda två!

Vad gör du här rent konkret? Hur lever du och var bor du?

Don Alejandro, prästen från Valladolid, och jag har just fått tilldelade två församlingar ca 20 km från St. Petersburg – Pusjkin och Kolpino. Dessa städer har 125 000 resp. 200 000 invånare. Det är församlingar med mycket få katoliker, i båda två finns bara omkring 100 sammanlagt. Vi fick också som uppgift att ta hand om en rysk republik, Komi. Den ligger vid Uralbergen och upptar 400 000 km². I hela detta område finns inga andra präster men fyra små församlingar som behöver tas omhand.

Hur tog biskopen av Astorga det att du ville resa till Ryssland och vilket stöd får du av stiftet?

När jag tog upp saken med Don Camilo, tog han emot det hela med mycket stor förståelse och framför allt generositet. Biskopen förstår att han inte bara kan bry sig om sitt eget stifts problem utan att han måste se

till hela Kyrkans problem och behov och se dem som sina egna. Stiftets såväl som biskopens grundläggande stöd är deras ständiga omsorg om hur jag har det och hur jag arbetar. Så som situationen är här i Ryssland upplever jag detta stöd inte bara som något trevligt som jag är tacksam för utan också som något helt nödvändigt. De hjälper mig också ekonomiskt eftersom Kyrkan i Ryssland för närvarande inte har så mycket penningmedel att röra sig med.

Tänker du stanna i Ryssland under en längre tid?

Så länge som Gud vill. Don Camilo och Don Thadeus, den katolske ärkebiskopen i Moskva, har nyligen gjort en överenskommelse enligt vilken Astorgas stift lånar ut mig i tre år till Moskvas stift. Men det är bara en ungefärlig tidsangivelse. Den kan

bli längre eller kortare. Som ryssarna säger: "Pasmotrim" (Vi får se ...).

¿Hur går det med det ryska språket?

Det är svårt. Eller snarare: Det är mer än svårt. Men under dessa sju första månader har jag ägnat ganska mycket tid åt att studera ryska, och det märks. Jag firar redan mässan på ryska, kan föra en ganska normal konversation och förstår mer och mer av det man säger till mig.

Längtar du mycket hem?

Inte så mycket. Det är klart att jag minns människor som jag lämnat kvar där: familjen, präster, församlingsbor, vänner... Men om Herren vill ha mig här, så fortsätter jag ändå på något sätt att vara förenad med dem alla genom de heligas samfund.

Hur ser du på den aktuella situationen i Ryssland?

Det är mycket svårt att svara, vad jag än säger så kommer det inte att ge en fullständig bild av situationen.

Landet går igenom mycket svåra tider. Ekonomiskt har människorna det dåligt, det finns ett stort alkoholproblem, familjerna är mycket splittrade. Men på samma gång är det ett historiskt sett storslaget land med enorma resurser och kulturellt sett rikt med många musiker, författare och konstnärer...

Vad betyder den katolska kyrkan för Ryssland?

Den katolska kyrkan har inte så stor betydelse i Stor-Ryssland. Man beräknar att det finns en promille (1/1000) katoliker. Vi befinner oss i en period när vi vill återuppbygga det som gått förlorat.

Hur är relationerna med de ortodoxa?

På den officiella nivån är relationerna varken goda eller enkla, så som vi varje dag ser i pressen. Men på samma gång, när du möter en ortodox människa i det vanliga livet kan du se att vi står varandra mycket nära, att i det grundläggande är vi förenade, att vi kan se hoppfullt på framtiden.

Hur behandlar folk er?

Ryssland är inte Latinamerika eller andra områden där prästerna som arbetar där säger att människorna bär på en enorm längtan efter prästen och dennes pastoralala arbete. Så många år utan präster och utan att ha kunnat visa att man var kristen, utan utbildning och utan mänskliga värden, är folk inte entusiastiska när de ser en präst. Men på samma gång: Ryssarna är av gammalt och har en tradition att

vara mycket hjärtliga människor och att kunna skapa starka vänskapsband.

Vilken skillnad är det mellan att vara präst i Ryssland och i Spanien?

Den största skillnaden är att här är de kristna i minoritet medan i Spanien är vi i majoritet. I Spanien tycks det mig som om prästens arbete är mycket hjältemodigt. Antalet präster minskar hela tiden och arbetet ökar. I Ryssland är arbetet av en annan art. Antagligen mycket mindre stressigt, utan så stor fara för aktivismen, men med andra, yttre svårigheter, påtryckningar, få människor och det gäller att se på framtiden och hoppas mycket av Herren. Jag vill här passa på och be er alla att ni fortsätter att stödja oss med bönens kraft. Vi känner alltid av den och är tacksamma för den.

Día 7

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/att-oppna-vagen-i-ryssland/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/att-oppna-vagen-i-ryssland/)
(2025-08-08)